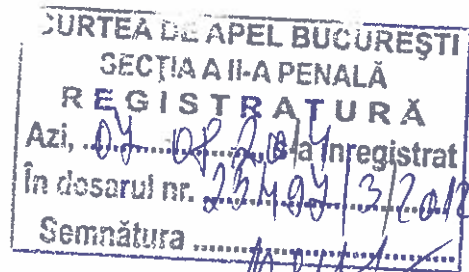

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Secția a II-a Penală

Dosar penal nr. 25497/3/2012**

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul DAN VOICULESCU, având calitatea de inculpat în dosarul Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, nr. 25497/3/2012**, în contestarea acuzațiilor ce-mi sunt aduse și în susținerea nevinovăției mele, formulez prezentele

CONCLUZII SCRISE

pe care, pentru o mai bună înțelegere în raport cu modalitatea de prezentare a acuzațiilor utilizată de procuror și de tribunal, le-am structurat și expus în cinci capitole, astfel:

I. Concluzii cu privire la prima acuzație, de pretinsa folosire nelegală a influenței și autorității date de calitatea de președinte al Partidului Umanist din România (ulterior devenit Partidul Conservator):

- (i) Acuzația. Nejudecarea acuzației de către tribunal.
- (ii) Perioada concretă vizată de acuzație (2002-2003).
- (iii) Lipsa oricăror probe, directe sau indirecte

II. Concluzii cu privire aspectele din perioada 1991 – 2003:

Prezentarea aspectelor reținute. Combaterea pretinsului caracter ilicit al unor operațiuni de drept comercial și civil perfect legale și necontestate vreodată. Combaterea chiar prin aceste acte a ambelor acuzații, respectiv a acuzației de pretinsă folosire nelegală a influenței și autorității date de calitatea de președinte de partid și a acuzației de spălare de bani.

III. **Concluzii cu privire la pretinsul prejudiciu și la latura civilă a cauzei:**

- (i) Natura pretinsului prejudiciu. Inexistența prejudiciului
- (ii) Nelegala determinare. Nelegalități vădite cuprinse în raportul specialistului Direcției Naționale Anticorupție;
- (iii) Aspecte de nelegalitate privind împrejurările în care a fost întocmit raportul specialistului Direcției Naționale Anticorupție. Evocarea unor presiuni exercitate de procurori asupra specialistului Direcției Naționale Anticorupție.
- (iv) Nelegala constituire ca parte civilă. Inexistența vreunui prejudiciu în patrimoniul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- (v) Contraziceri între pozițiile exprimate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Ultima poziție exprimată infirmă existența vreunui prejudiciu.

IV. **Concluzii cu privire aspectele din perioada 2004 – 2006:**

- (i) Acuzația de spălare de bani. Actele materiale și perioada concretă vizate reținute în acuzație;
- (ii) Netemeinicia și nelegalitatea acuzației. Lipsa oricăror probe, directe sau indirecte

V. **Concluzii privind modalitatea nelegală de efectuare a urmăririi penale împotriva mea și de obținere a pretinselor probe.**

Prezentele concluzii scrise evocă poziția mea în raport cu principalele aspecte ale acuzațiilor ce mi se aduc și nu sunt de natură a limita ci, dimpotrivă, de a susține și consolida punctul meu de vedere exprimat în cuprinsul motivelor de apel, în declarațiile date în fața instanței, în memoriile adresate instanței de judecată și în cererile formulate pe parcursul procesului penal.

I. CONCLUZII CU PRIVIRE LA PRIMA ACUZAȚIE, DE PRETINSA FOLOSIRE
NELEGALĂ A INFLUENȚEI ȘI AUTORITĂȚII DATE DE CALITATEA DE
PREȘEDINTE AL PARTIDULUI UMANIST DIN ROMÂNIA (ULTERIOR DEVENIT
PARTIDUL CONSERVATOR)

(i) Acuzația. NEJUDECAREA ACUZAȚIEI DE CĂTRE TRIBUNAL, CA URMARE A
ADMITERII CERERII DE CONTINUARE A PROCESULUI PENAL

Prima acuzație constă în *"folosirea de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, a influenței și autorității date de această calitate în scopul de a obține, pentru sine sau pentru altul, bani, bunuri sau alte foloase necuvenite – faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 al 2 Cod penal. S-a reținut că: mi-am folosit, în perioada 31.05.2002-24.11.2003, la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, influența data de calitatea mea de președinte al Partidului Umanist Român (P.U.R.) asupra inculpaților Mencinicopschi Gheorghe (membru P.U.R. din anul 1991, director general și membru al A.G.A. și ulterior al CA. la I.C.A. SA București), Sandu Jean-Cătălin (administrator al SC "Benefica" SA București, firmă din grupul Grioco la care soția sa, Sandu Mariana, îndeplinea la acea dată funcția de șef al departamentului juridic, în perioada 01.01.2002-28.01.2005, director al Direcției Juridice din cadrul ADS în perioada octombrie 2001-mai 2005, membru AGA (unic) al ICA SA București în perioada noiembrie 2003, secretar executiv al Partidului Conservator, fost P.U.R și vicepreședinte al A.V.A.S. din partea acestei formațiuni politice începând cu data de 14.09.2005) și Pantîș Sorin (membru P.U.R. și director general executiv al Grioco SA București), în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S de către SC „Grioco” SA București, - la un preț mult inferior față de valoarea comercială reală și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție a activelor și a titlurilor de participare deținute de societate a pachetului de acțiuni deținut de Agenția Domeniilor Statului la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București.*

Cu privire la această acuzație menționez în primul rând că, așa cum am susținut în repetate rânduri atât în fața instanței de fond cât și în fața instanței de apel, am solicitat expres să fiu judecat

cu privire la această acuzație și să se pronunțe un verdict. De aceea, consider că se impune desființarea sentinței penale nr. 701 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Penală în dosarul nr. 25497/3/2012** la data de 26.09.2013, deoarece în cuprinsul acesteia NU ESTE JUDECATĂ ACEASTĂ ACUZAȚIE, ASTFEL CUM AM SOLICITAT ÎN MOD EXPRES ȘI CUM, CONFORM DECIZIEI TRIBUNALULUI, AM ADMINISTRAT PROBE. Eu am cerut și mi s-a admis continuarea procesului și pronunțarea unei soluții pe fond indiferent de termenul de prescripție, iar TRIBUNALUL, IGNORÂND CEREREA DEJA ADMISĂ, NU S-A PRONUNȚAT PE FONDUL CAUZEI CU PRIVIRE LA ACEASTĂ ACUZAȚIE.

(ii) Perioada concretă vizată de acuzație (31.05.2002-24.11.2003) în raport cu preținsele fapte de influență. Aspecte relevante

Deși presupusa perioadă în care se pretinde că aș fi folosit nelegal influența și autoritatea date de calitate de președinte de partid este 31.05.2002 – 24.11.2003, în rechizitoriu și în sentință se fac referiri la aspecte de pretinsă astfel de influență, FĂRĂ VREO BAZĂ PROBATORIE, începând cu anul 1991. Aceasta mai ales în condițiile în care, verificând textul incriminator, rezultă că astfel de pretinse acte ar fi fost realizate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 78/2000 publicată în M.Of. Nr. 219 din 18 mai 2000, deci înainte de a exista textul de lege incriminator reținut de procuror (art. 13 din Legea nr. 78/2000) or, chiar și numai în raport cu acest aspect, nu poate fi pusă în discuție contestarea legalității actelor intervenite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 78/2000 or că acestea reprezintă dovezi ale unei influențe politice frauduloase, în condițiile în care orice pretinsă înțelegere ar fi căpătat relevanță "frauduloasă" doar după intrarea în vigoare a Legii nr. 78/2000 și numai pentru acțiuni ori acte realizate ulterior acestei date. Dezvoltarea aspectelor privind perioada 1991 – 24.11.2003 va fi realizată mai jos, într-un capitol separat.

O abordare similară este și aceea potrivit căreia, în rechizitoriu, FĂRĂ VREO BAZĂ PROBATORIE, ÎN MOD VĂDIT NELEGAL, se pretinde că "Întrucât aceste demersuri nu îi asigurau decât un control parțial asupra activelor I.C.A., începând cu anul 2002 învinuitul Voiculescu Dan și-a folosit influența dată de calitatea sa de președinte al Partidului Umanist Român (P.U.R.) pentru a obține transformarea prin Hotărâre de Guvern a institutului în societatea comercială iar apoi privatizarea acesteia în folosul SC „Grivco” SA București", în condițiile în care HG nr. 451/16.05.2002 a fost publicată în

Monitorul Oficial din data de 23.05.2002, iar perioada vizată de acuzațiile concrete este 31.05.2002-24.11.2003, deci ulterioară presupusei exercitări a unor astfel de acte de influență.

(iii) Lipsa oricăror probe, directe sau indirecte

Pentru a susține aceste acuzații, procurorul și tribunalul s-au prevalat, pe de o parte, de pretinse declarații ale inculpaților Baciú Constantin, Sin Gheorghe, Popa Corneliu, conform cărora, "ar fi fost de notorietate că inc. Mencinicopschi Gheorghe dorea să privatizeze „cu orice preț” în favoarea firmei Grivco, fapt care s-a și realizat, licitația fiind câștigată de această firmă controlată de inculpatul Voiculescu Dan", iar pe de altă parte, de actele juridice publice, neascunse, nedisimulate, posibil a fi contestate de oricare persoană interesată, constând în operațiuni uzuale, comune oricărei societăți comerciale.

Procurorul și tribunalul NU PREZINTĂ ADEVĂRUL, CONTRAR PROBELOR DIN DOSARUL CAUZEI.

PARCURGÂND INTEGRAL declarațiile inc. BACIU CONSTANTIN (vol. V, filele 129 – 142), declarațiile inc. POPA CORNELIU (vol. VI, filele 167 – 177), dar și cele date pe parcursul cercetării judecătorești, REZULTĂ FĂRĂ ECHIVOC faptul că NU EXISTĂ ASTFEL DE SUSȚINERI ALE inculpaților.

PARCURGÂND INTEGRAL declarațiile inc. SIN GHEORGHE (vol. VI – dosar de urmărire penală, filele 359 – 362, filele 366 - 369), există referiri la faptul că NU A DISCUTAT NICIODATĂ DESPRE PRIVATIZARE CU INC. MENCINICOPSCHI GHEORGHE DESPRE PRIVATIZARE, inc. SIN GHEORGHE AFLÂND DESPRE PRIVATIZARE ÎN ANUL 2007. În acest context, deci după anul 2007, FĂRĂ A INDICA ÎN MOD CONCRET CUM ȘI DE LA CINE A AFLAT, a precizat că ar fi fost de notorietate la nivelul Academiei de Științe Agricole că inc. MENCINICOPSCHI GHEORGHE ar fi urmărit în fapt privatizarea SC ICA SA în favoarea firmei GRIVCO SA întrucât SC ICA nu avea resursele financiare pentru a susține cercetarea. DECI NICIUN INCLUPAT NU CONFIRMĂ CELE REȚINUTE DE TRIBUNAL CI, DIMPOTRIVĂ, INFIRMĂ ASPECTUL RESPECTIV, pretinsa "notorietate" fiind cel mult o opinie a inc. SIN GHEORGHE, formată ulterior, după anul 2007, când a aflat pentru prima dată de privatizarea SC ICA SA.

Însă inc. SIN GHERGHE afirmă în declarațiile sale date în cursul cercetării judecătorești că niciodată nu a fost pomenit numele inc. VOICULESCU DAN și infirmă acuzațiile procurorului, explicând pe larg aspecte care infirmă existența oricărei pretinse influențe asupra sa.

Astfel, susținerea tribunalului ESTE NEADEVĂRATĂ, VĂDIT CONTRARĂ actelor din dosar, în acest fel înțelegând să "probeze" o pretinsă infracțiune. ANSAMBLUL PROBATOR LA CARE FACE REFERIRE TRIBUNALUL REPREZINTĂ, DE FAPT, PROBE INEXISTENTE.

TOATE DECLARAȚIILE MARTORILOR ȘI INCULPAȚILOR confirmă că nu am exercitat vreo influență politică sau de altă natură, vreun act de presiune, că nu m-am implicat în vreo modalitate în procesul de privatizare al SC ICA SA, în oricare din fazele sale. Prezint în continuare, sintetic, unele dintre acestea:

- În primul rând, toți membrii consiliului de administrație al ADS au arătat că nu s-a exercitat niciun fel de influență asupra lor și toate deciziile cu privire la procesul de privatizare al SC ICA SA au fost luate în cunoștință de cauză:

- declarația martorului Ștefan Niculae, membru al consiliului de administrație al ADS, din data de 5 octombrie 2011 (dosar ICCJ, vol. III, p. 119-120): „*personal, în calitate mea de membru al consiliului de administrație, nu am suferit nicio influență în legătură cu conduita pe care urma să o adopt față de privatizarea SC ICA București. Nici de la ceilalți membri ai consiliului de administrație nu am aflat să fi existat presiuni, ingerințe, influențe*”;

- declarația martorului Vișan Bogdan Daniel, membru în consiliul de administrație al ADS, din data de 28 septembrie 2011 (dosar ICCJ, vol. III, p. 89-90): „*asupra mea nu s-a făcut nici un fel de intervenție, solicitare, sugestie în legătură cu modul în care să mi exercit mandatul de membru al consiliului de administrație în legătură cu privatizarea ICA*” și declarația din timpul urmăririi penale, din data de 23 ianuarie 2008, (dosar u.p. vol. VI, p. 462-467): „*nu s-au făcut asupra mea niciun fel de presiuni în sensul de a iniția procedura de privatizare, acest lucru nefiind de competența Consiliului de administrație din care făceam parte (...)* Precizez că am examinat personal Nota de privatizare a SC ICA SA București și nu am constatat nici un aspect

de ilegalitate. *Nu s-au exercitat asupra mea nici un fel de presiuni pentru a aproba respectiva notă, votul meu de aprobare fiind dat în cunoștință de cauză după examinarea documentației*”;

- declarația martorului **Cîlea Ion**, membru în consiliul de administrație al ADS, din data de 23 mai 2011, (dosar ICCJ, vol. III, p. 302-304): *„Toți membrii consiliului de administrație au fost de acord, votul fiind unanim. Asupra mea nu s-au exercitat nici un fel de presiuni în legătură cu modalitatea în care urma să votez*”;
- declarația martorului **Creineanu Gheorghe**, membru în consiliul de administrație al ADS în perioada 2002-2005, din data de 08 aprilie 2011, (dosar ICCJ, vol. II, p. 276-277): *„Asupra mea nu s-a efectuat nicio ingerință, nu s-a exprimat nicio rugămintă, solicitare cu privire la modul în care să se pronunțe consiliul de administrație asupra notei de privatizare*”, aspect relevat și prin declarația din faza de urmărire penală din data de 22 ianuarie 2008, (dosar u.p. vol. V, p. 223-227): *„nu s-au exercitat asupra mea niciun fel de presiuni pentru a aproba respectiva notă, votul meu de aprobare fiind dat în cunoștință de cauză după examinarea documentației*”;
- declarația martorei **Dobre Ecaterina**, membru în consiliul de administrație al ADS, din data de 23 mai 2011, (dosar ICCJ, vol. II, p. 305-306): a arătat că pentru votul ca societatea ICA S.A. să fie privatizată prin metoda licitației cu strigare *“nu s-a discutat niciodată du nimeni cu mine și nu au fost niciun fel de presiuni, sugestii din nicio parte*”;
- declarația martorului **Ciobanu Florin**, membru în consiliul de administrație al ADS în perioada 2002-2003, din data de 23 mai 2011, (dosar ICCJ, vol. II, p. 310-311): *„nu am fost contactat și nu am purtat cu nimeni nicio discuție legată de privatizarea ICA sa București (...) La momentul la care am votat, toate lucrurile îmi erau cunoscute și clare, așa încât votul asupra privatizării ICA l-am dat în deplină cunoștință de cauză”* și declarația din timpul urmăririi penale din data de 10.03.2008: *„personal, asupra mea nu s-au exercitat nici un fel de presiuni pentru a iniția sau*

urgenta procedura de privatizare a societății în cauză (...) în cazul Notei de vânzare a acțiunilor deținute de ADS la ICA SA București, am constatat că cele trei condiții fuseseră îndeplinite, motiv pentru care am aprobat nota în cunoștință de cauză. Personal, asupra mea, nu s-au exercitat nici un fel de presiuni pentru a aproba respectiva Notă” (dosar u.p., vol. V, p. 167-173);

- declarația martorului **Arsenescu Ion**, membru în consiliul de administrație al ADS în anul 2002, din data de 8 aprilie 2011, (dosar ICCJ, vol. II, p. 274-275), care a arătat că examinarea notei de privatizare ICA București s-a încadrat într-un mod standard de lucru al consiliului de administrație și că: *„asupra mea, nu s-a efectuat nici un fel de ingerință, solicitare, în legătură cu modul în care trebuia să mă pronunț asupra modului de privatizare, nici atunci, nici în alte împrejurări. Nici nu am auzit alte discuții în acest sens”* aspect relevat și prin declarația din faza de urmărire penală din data de 22.01.2008, (dosar u.p., vol. V, p. 107-111): *„nu s-au exercitat asupra mea niciun fel de presiuni pentru a aproba respectiva notă, votul meu de aprobare fiind dat în cunoștință de cauză după examinarea documentației”;*
- declarația martorului **Stroja Alexandru Lucian**, membru în consiliul de administrație al ADS, din data de 21.01.2008 (dosar. u.p., vol. IV, p. 143-145): *„nu a încercat niciodată, nimeni, să-mi influențeze votul”*.
- **În același sens sunt și toate celelalte declarații de martori administrate în cauză:**
  - declarația martorului **Cliza Marta Claudia**, consilier al directorului general ADS, din data de 28 septembrie 2011 (dosar ICCJ, vol. III, p. 86-87): *„am îndeplinit și funcția de președinte al Comisiei de soluționare a contestațiilor care se depuneau în legătură cu activitatea ADS. În această calitate am luat cunoștință și de contestația formulată de Grivco SA București cu privire la suspendarea licitației publice cu strigare organizată de ADS pentru vânzarea pachetului de acțiuni deținut de ICA (...) Afirm că nu a existat nicio solicitare, nicio sugestie care să mi se fi făcut în legătură cu modul de soluționare a a cestei contestații. Nici pe ceilalți membri ai comisiei nu i-am auzit*

discutând despre această chestiune într-un mod care să-mi atragă atenția” aspect relevant și prin declarația din faza de urmărire penală din data de 17.09.2007, (dosar u.p., vol. IV, p. 68-69): „personal, asupra mea, nu s-au exercitat asupra mea niciun fel de presiuni pentru a soluționa favorabil contestația Grivco S.A. (...) ca practică curentă înainte de a ne pronunța discutăm cu directorul general Popa Corneliu însă niciodată acesta nu mi-a impus o soluție. Nu am avut discuții pe această temă cu altcineva din conducerea sau cu reprezentanții Grivco S.A.”;

- declarația martorului Vereanu Valeriu, evaluator imobiliar, din data de 28 septembrie 2011 (dosar ICCJ, vol. III, p. 89-90): „în timpul anchetei DNA am avut o discuție cu un comisar care mi-a spus «că se caută argumente în defavoarea unei persoane din acest dosar». Mi s-a spus și numele, respectiv, Dan Voiculescu”.
- declarația martorului Funieru Nicoale Dan, contabil-șef SC ICA SA, din data de 17 ianuarie 2011 (dosar ICCJ, vol. IV, p. 185-186): „nu mi s-a cerut, nu mi s-a sugerat, nu am fost influențat în nici un fel în legătură cu îndeplinirea sarcinilor de serviciu și nici în conținutul declarațiilor pe care le-am dat și pe care le mențin. Din punctul meu de vedere tot ce am semnat era corect, corespunzător realității și nu mi-am făcut nici un fel de probleme în legătură cu discuțiile care au apărut asupra modului în care s-a privatizat ICA, a fost evaluat patrimoniul acesteia”;
- declarația martorului Căciu Adrian, șef serviciu control ADS, din data de 7 februarie 2011 (dosar ICCJ, vol. II, p. 210-213): „în legătură cu întocmirea notei de constatare din august 2003, în legătură cu conținutul acesteia arăt în mod expres că *asupra mea nu s-a exercitat niciun fel de presiune, nu am avut nici un fel de influență din partea vreunei persoane din cadrul ADS ori din afara acestuia*” și declarația din timpul urmăririi penale, din data de 21 ianuarie 2008: *”personal, asupra mea, nu s-au exercitat nici un fel de presiuni”;*
- declarația martorului Aposteanu Constantin Marius, șef serviciu privatizare în cadrul ADS, din data de 7 februarie 2011 (dosar ICCJ, vol. II, p. 213-214): „am

constatat că privatizarea ICA s-a făcut în conformitate cu dispozițiile legale în materie (...) *Asupra mea nu s-a exercitat nici un fel de influență în legătură cu privatizarea ICA*”;

- o declarația martorei **Băjan Alina Daniela**, consilier juridic în cadrul ADS, din data de 7 februarie 2011 (dosar ICCJ, vol. II, p. 215-216): „îmi amintesc că în anul 2003, am soluționat o contestație legată de privatizarea ICA București SA, SC Grivco contesta măsurile comisiei de suspendare a procedurii privatizării. Noi, membrii comisiei am respins contestația formulată de Grivco ca fiind nefondată și am menținut soluția dată de comisia de privatizare (...) În legătură cu modul de soluționare a contestației arăt că *asupra mea nu s-au exercitat nici un fel de influențe de către nimeni; de altfel, nici pe colegii mei de comisie nu i-am auzit discutând în acest sens vreodată. Comisia acționa independent de orice structură ierarhică din ADS*” și declarația din faza de urmărire penală, din data de 17.09.2007, (dosar u.p., vol. IV, p. 41-42): “toți membrii comisei am decis respingerea contestației depuse de Grivco SA (...) Personal, *asupra mea, nu s-au exercitat nici un fel de presiuni pentru a soluționa în mod favorabil contestația în cauză. Nu am avut discuții cu nimeni din conducerea ADS sau cu reprezentanții Grivco*”;
- o declarația martorei **Dinicuțu Florina**, șef serviciu contencios în cadrul Direcției juridice al ADS, din data de 7 februarie 2011 (dosar ICCJ, vol. II, p. 216-217): „*nici asupra mea, nici asupra colegilor mei nu s-a efectuat nici un fel de ingerințe, nu s-au exercitat nici un fel de influențe cu privire la desfășurarea licitației, stabilirea prețului sau câștigătorului*” și declarația din timpul urmăririi penale (dosar u.p., vol. IV, p. 76-78): „*personal, asupra mea, nu s-au exercitat nici un fel de presiuni, toate deciziile fiind luate exclusiv în cadrul comisiei. Nimeni din conducerea ADS nu s-a interesat altfel decât profesional, de modul în care s-a derulat licitația*”;
- o declarația martorei **Mihai Cătălina Mariana**, expert în cadrul Direcției privatizare la ADS, din data de 7 martie 2011 (dosar ICCJ, vol. II, p. 244-245): „*asupra mea nu s-au efectuat presiuni în legătură cu desfășurarea licitației; nu am auzit pe vreun membru*

*al comisiei de licitație care să facă afirmații în sensul existenței vreunor presiuni în legătură cu desfășurarea licitației” și declarația din timpul urmăririi penale din data 27.09.2007 (dosar u.p., vol. IV, p. 104-106): **personal, asupra mea nu s-au exercitat nici un fel de presiuni, toate deciziile fiind luate exclusiv în cadrul comisiei”;***

- declarația martorului **Onițiu Adrian**, director în cadrul SC Topcard SRL, din data de 7 martie 2011 (dosar ICCJ, vol. II, p. 244-245): „în anul 2002 am fost contactat din partea ICA de către directorul administrativ dl. Udrea. Am încheiat un contract prin care mă obligam să întocmesc documentația tehnică necesară acordării titlului de proprietate (...) Nu știam că ICA urmează să fie privatizată. **Asupra mea nu s-a exercitat nici un fel de influență din partea vreunei persoane în legătură cu modul în care am efectuat documentația tehnică”**. În timpul urmăririi penale a fost întrebat de către procuror dacă s-au exercitat asupra sa presiuni pentru a denatura rezultatele evaluării, acesta arătând că **“nu s-au exercitat asupra mea niciun fel de presiuni în acest sens”** (declarația din data de 18.09.2007, dosar u.p., vol. IV, p. 118-119);
- declarația martorei **Safta Mihaela**, cenzor ICA SA București în anul 2004, din data de 21 decembrie 2007, răspunzând întrebării procurorului dacă s-au exercitat vreun fel de presiuni asupra ei pentru a aproba formularul de calcul a activului net contabil, a arătat că: **„nu s-au exercitat astfel de presiuni asupra mea”** (dosar u.p., vol. VI, p. 193-197), precizări reiterate și prin declarația din data de 11.03.2007 (dosar u.p., vol. VI, p. 198-202);
- declarația martorului **Iordache Daniel Constantin** din data de 07 februarie 2011, (dosar ICCJ, vol. II, p. 218-220): „în anul 2002, în calitate de șef al laboratorului biotehologic din cadrul institutului am fost desemnat să fac parte dintr-o comisie pentru întocmirea documentației pentru atestarea titlului de proprietate asupra terenului (...) relațiile mele cu toți membrii comisiei au fost strict profesionale. **Asupra mea nu s-au exercitat niciodată nici un fel de influențe de nicio natură pentru maniera în care să-mi îndeplinesc atribuțiile de serviciu”;**

- declarația martorei **Dobre Ecaterina** din data de 23 mai 2011, (dosar ICCJ, vol. II, p. 305-306): „rețin că societatea înregistra un volum impresionant de pierderi și avea datorii mari. Pentru toate aceste argumente mi-am dat votul ca societatea să fie privatizată prin metoda licitației publice cu strigare. Pentru acest vot (...) *nu s-a discutat niciodată de nimeni cu mine și nu au fost nici un fel de presiuni, sugestii din nicio parte*”.
- declarația martorului **Mihai Lazăr** din data de 29 august 2013, acționar GRIVCO SA, președinte al Consiliului de Administrație și reprezentant al GRIVCO SA în Adunarea Generală a ICA SA: *”asupra mea este greu sa se faca influente. Nu s-au exercitat influente pe linie de afaceri din partea lui Voiculescu. Am obtinut intotdeauna aprobari de la AGA”*. Cu privire la procesul de privatizare a Institutului de Cercetări Alimentare, acesta a arătat că inițiativa preluării ICA SA, a aparținut Adunării generale a societății Grivco SA, fără nicio legătură cu persoana mea: *”GRIVCO a urmarit anunturile de privatizare. Deoarece eram interesati de cercetare in alimentatie, am prezentat AGA intenția de a participa la privatizarea ICA. AGA s-a intrunit si am primit acordul sa participam la licitatie (...) Nu am avut anterior, inainte de AGA, discutii cu Voiculescu despre privatizarea ICA. S-a votat, toti au fost de acord.”*
- În același sens sunt și toate declarațiile celorlalți inculpați, asupra cărora se pretinde că mi-aș fi exercitat influența politică:
  - declarațiile inculpatului **Pantiș Sorin**, director general executiv la SC Grivco SA în 2003, a arătat, prin declarația sa din fața instanței de judecată din data de 08 decembrie 2010, că: *”relația mea cu dl. Dan Voiculescu începe în anul 1983 când eu eram student și domnia sa conferențiar la Academia de Studii Economice. Post 1989, din punct de vedere politic, eu am fost liberal și atât. Nu sunt membru al Partidului Conservator, sunt în continuare liberal (...) Din punct de vedere doctrinar sunt un om de dreapta, dar nu am fost angajat ca membru de partid în cadrul Partidului*

Conservator, fost Umanist. Orice menționare a numelui meu într-o listă de membri de partid PUR sau PC este greșită” (dosar ICCJ, vol. II, p. 10-15); declarația din data de 09 decembrie 2010 (dosar ICCJ, vol. II, p. 10-13) „Personal nu am fost influențat de nimeni cu atât mai puțin din sfera politicii, pentru că susțin că sunt o persoană independentă; activitatea umană a relației student-profesor excede presupuselor relații politice ce mi se impută”;

- Declarațiile inculpatului Sandu Jean Cătălin, membru AGA la ICA și director al Direcției juridice a ADS, a declarat la data de 03 noiembrie 2010 (dosar ICCJ, vol. I, p. 314-317): „am fost membru al Partidului Umanist (ulterior Partidul Conservator) în perioada 2002-2003, până în anul 2006. Nu am suferit nici un fel de influență din partea partidului, a membrilor acestuia cu privire la activitățile profesionale pe care le-am desfășurat. Pentru mine au fost activități paralele care nu s-au întrepătruns în nici un fel și nu mi-au influențat activitatea profesională” ... „nu am suferit nici un fel de influențe, presiuni din partea nimănui în cadrul procedurii pe care am desfășurat-o. (...) Soția mea a lucrat la Bioprod în perioada 1997, 1998 până în 2004, 2005. Nu mi-a spus niciodată că ar avea o relație de prietenie sau mai apropiată cu vreuna din persoanele implicate în această cauză. Niciodată nu am primit din partea soției mele vreo sugestie, recomandare în legătură cu posibila numire a vreunei persoane în vreo funcție în instituțiile în care eram implicat (ADS și SC ICA)” și declarația din timpul urmăririi penale, din data de 29.01.2008 (dosar u.p., vol. VI, p. 231-245): „deciziile mele legate de privatizarea Institutului de Cercetări Alimentare S.A. București au fost luate fără nicio influență politică, în baza prevederilor legale în vigoare (...) Nu s-au făcut asupra mea nici un fel de presiuni pentru a iniția sau urgenta procesul de privatizare al societății în cauză (...) Nu s-au exercitat și nu am exercitat astfel de presiuni. De altfel, nu am fost consultat în legătură cu această decizie fiind în concediul legal de odihnă” și declarația din timpul urmăririi penale, din data de 03.11.2008 (dosar u.p., vol. VI, p. 249-252): „nu îmi amintesc să mă fi consultat cu cineva referitor la propunerea de menținere în funcția de director general al lui Mencinicopschi Gheorghe”, iar cu privire la propunerea de numire a membrilor CA ai SC ICA SA a arătat că „am făcut propunerea mea în calitatea mea

de reprezentant în AGA către Direcția de specialitate (...) *Precizez faptul că am făcut propunerea în cauză din proprie inițiativă și fără a mă consulta cu nimeni*";

- o declarația inculpatului **Mencinicopschi Gheorghe**, director general SC ICA SA, (dosar ICCJ, vol. I, p. 294-297): „*prin intermediul profesorului Ovidiu Popescu – fost director general al ICA, l-am cunoscut pe dl. Voiculescu, dar nu ca politician, ci ca eminent economist (...)*”, declarație care se coroborează cu declarația martorului **Agapie Toader**, avocat angajat ICA pentru reprezentarea în litigiile aflate pe rolul instanțelor, din data de 17 ianuarie 2011 (f. 177, vol. 4, dosar ICCJ): “pe dl. prof. Voiculescu l-am întâlnit o singură dată, cred că în anul 2000, când mi-a cerut o consultație juridică în legătură cu suspendarea construcției unei clădiri cu mai multe etaje (...) Când am fost solicitat de dl. Voiculescu pentru consultația juridică, cel care m-a recomandat a fost dl. Mencinicopschi. *Cele două persoane se adresau una celeilalte cu apelativul domnule profesor și nu aş caracteriza relația ca fiind foarte apropiată*”. De asemenea, inculpatul **Mencinicopschi Gheorghe** mai arată că “*desemnarea mea ca director la SC Bioproduct și la ICA nu are nici un fel de legătură cu dl. Dan Voiculescu. Susțin că desemnarea mea ca director la Bioproduct a fost susținută de prof. Ovidiu Popescu. La ICA funcția de director am ocupat-o în urma unui concurs. Nu am avut cu dl. Voiculescu discuții de afaceri, nefiind un afacerist. Dl. Voiculescu nu a exercitat asupra mea nici un fel de presiuni care să se materializeze în avantaje pentru SC Grieco. Interesul meu a fost acela de a conserva activitatea de cercetare științifică, de aceea am prevăzut condiții speciale pentru competitorii care urmau să liciteze pentru cumpărarea bunurilor patrimoniale ale institutului, condiție, de altfel, cerută chiar de lege. Dl. Dan Voiculescu nu m-a determinat să solicit realizarea acestor condiții – cod CAEN 7310 (...) Nu am beneficiat niciodată de sponsorizări din partea dl. Voiculescu sau a firmelor domniei sale pentru a-mi desfășura propria activitate științifică*” și declarația din faza de urmărire penală, din data de 23.01.2008, (dosar u.p., vol. V, p. 413-427), în răspunsurile date întrebărilor procurorului, arătat că: *niciodată, nici eu și nici membrii familiei mele, nu am beneficiat de astfel de sponsorizări nici de la Grieco SA și nici din altă parte (...)* Nu s-au făcut nici un fel de presiuni asupra mea pentru a aproba încheierea

contractului de superficialitate și nici nu am avut vreun fel de avantaj material sau profesional din această operațiune (...) Nu s-au făcut niciun fel de presiuni asupra mea pentru a aproba majorarea de capital în aceste condiții (...) Nu am avut nicio înțelegere cu vreunul din reprezentanții Grivco S.A. București pentru a participa la licitație cu oferte truate (...) Nu am fost recompensat în nici un mod de reprezentanții Grivco S.A. pentru retragerea mea de la licitație (...).

• Totodată, aceste declarații se coroborează cu toate celelalte declarații ale inculpaților audiați în cauză:

- declarația inculpatei Ene Vica, cenzor la ICA, din data de 08 decembrie 2010 (dosar ICCJ, vol. II, p. 9): *“în timpul desfășurării activității mele în calitate de cenzor nu am primit nicio influență, nicio sugestie în legătură cu modul în care trebuie să-mi îndeplinesc atribuțiile de serviciu. Susțin același lucru și în legătură cu ceilalți membri ai comisiei de cenzori, experții contabili Petre și Marinescu (...) Cu dl. Voiculescu Dan am avut relații strict profesionale legate de calitatea mea de director economic și general pentru perioada de 6 luni pe care am deținut-o la S.C. Bioprod S.A.”;*
- declarația inculpatului Domnișoru Gheorghe Marian, expert ADS, din data de 3 noiembrie 2010 (dosar ICCJ, vol. I, p. 318-319): *“arăt că în cazul privatizării ICA am procedat exclusiv după lege și după normele interne care prevedeau procedura de privatizare. Dosarul privatizării ICA mi-a fost repartizat spre soluționare de către Directorul Direcției Privatizare și Concesionare, dl. Săvulescu Vlad. Cu această ocazie, dl. Săvulescu nu mi-a făcut nicio recomandare cu privire la modalitatea de lucru, nicio sugestie în legătură cu procedura pe care urma să o deruleze, nu mi-a sugerat, nu a pronunțat numele vreunei persoane interesate de această privatizare (...) Nu cunosc nimic în legătură cu superficialitatea instituită în favoarea Grivco. Nu cunosc persoana niciunui inculpat din acest dosar” și declarația din timpul urmăririi penale, din data de 24.01.2008, (dosar u.p., vol. V, p. 286-296), prin care inculpatul răspunzând la întrebarea procurorului dacă s-au făcut vreun fel de presiuni asupra*

sa pentru a iniția procesul de privatizare, a arătat că „nu s-au făcut nici un fel de presiuni asupra mea pentru urgentarea Notei. Ulterior repartizării lucrării nimeni din cadrul instituției sau din afara ei, nu s-a interesat de stadiul și modalitatea întocmirii notei în cauză. Am întocmit respectiva Notă singur și fără a mă consulta sau a fi influențat de nimeni (...) Personal, asupra mea nu s-au exercitat niciun fel de presiuni, toate deciziile fiind luate exclusiv în cadrul comisiei”. Totodată, a arătat că nu a beneficiat în mod direct sau indirect de activele SC ICA SA București;

- o declarația inculpatului **Săvulescu Vlad Nicolae**, director al Direcției Privatizare-Concesionare până în iunie 2005 și, respectiv, consilier al Directorului General al ADS, din data de 03 noiembrie 2010, (dosar ICCJ, vol. I, p. 320-322): „în cadrul privatizării SC ICA București nu am suferit vreo influență, ingerință din partea nimănui și răspunzând expres la întrebarea pusă de apărătorul ales, nici din partea dl. Voiculescu” și declarația din timpul urmăririi penale, din data de 14.02.2008, (dosar u.p., vol. VI, p. 317-331) “declanșarea procedurii s-a făcut prin înaintarea de către societate a dosarului de privatizare pe care eu i l-am repartizat expertului ce avea societatea în portofoliu pentru întocmirea notei de privatizare. Nu s-au făcut nici un fel de presiuni asupra mea pentru a urgenta procedura. Ulterior repartizării lucrării nimeni din cadrul instituției sau din afara ei, nu s-a interesat de stadiul sau modalitatea întocmirii notei în cauză”. La întrebarea procurorului, dacă a avut vreo implicare în desemnarea membrilor comisiei de licitație pentru vânzarea acțiunilor SC ICA SA, a arătat că „eu am propus, fără niciun fel de ingerințe, componența comisiei”;
- o declarația inculpatului **Pop Flavius Adrian**, director general A.V.A.S., din data de 3 noiembrie 2010, (dosar ICCJ, vol. I, p. 323-324): „nu am avut nici un fel de contact cu vreunul din reprezentanții Grivco și nici nu l-am cunoscut pe dl. Voiculescu vreodată” și declarația din timpul urmăririi penale din data de 11.03.2008, (dosar u.p., vol. VI, p. 110-118) întrebat fiind dacă s-au exercitat asupra sa vreun fel de presiuni pentru a semna dosarul de prezentare al societății ICA SA, a declarat că „nu s-au exercitat astfel de presiuni asupra mea”;

- o declarația inculpatului **Petre Alexandru**, cenzor în cadrul SC ICA SA, din data de 3 noiembrie 2010, (dosar ICCJ, vol. I, p. 325-326): *„asupra mea nu s-au efectuat presiuni în legătură cu semnarea documentelor din dosarul de privatizare”* și declarația din timpul urmăririi penale, din data de 24.01.2008: (dosar u.p., vol. VI, p. 62-68) *“nu s-au făcut nici un fel de presiuni asupra mea pentru a semna cele trei documente”*;
- o declarația inculpatului **Marinescu Grigore**, cenzor la SC ICA SA București în perioada mai 2002-2007, (dosar ICCJ, vol. I, p. 327-328): *„niciunul dintre inculpați nu a făcut ingerință asupra mea cu privire la modul în care mi-am îndeplinit atribuțiile. Totodată, nimeni din conducerea institutului sau a grupului de firme Grivco nu a exercitat asupra mea presiuni în legătură cu un anumit comportament profesional, ca și cenzor”* și în faza urmăririi penale, din data de 24.01.2008, (dosar u.p., vol. V, p. 364-370): *„nu s-au făcut niciun fel de presiuni asupra mea pentru a semna aceste documente”*;
- o declarația inculpatului **Popa Corneliu**, director ADS în anul 2002, din data de 5 octombrie 2010, (dosar ICCJ, vol. I, p. 302-304): *„nu îl cunosc pe dl. Dan Voiculescu și în procesul de privatizare la care m-am referit nu am primit solicitări, sugestii din partea acestuia sau a vreunui reprezentant al acestuia”* și declarația din timpul urmăririi penale din data de 30.01.2008 (vol. VI dosar u.p.), prin care, răspunzând la întrebarea procurorului dacă s-au exercitat presiuni asupra sa pentru a nu decide suspendarea procedurii de privatizare sau pentru a soluționa favorabil contestația depusă de reprezentanții Grivco S.A., a arătat că: *„nu s-au exercitat astfel de presiuni asupra mea. Decizia am luat-o după ce m-am consultat cu una din consilierile mele”*.

Cu privire la actele juridice publice, neascunse, nedisimulate, posibil a fi contestate de oricare persoană interesată, constând în operațiuni uzuale, comune oricărei societăți comerciale, considerate de procuror și tribunal ca atestând pretinsa exercitare a influenței și autorității date de calitatea de președinte de partid, voi expune punctul meu de vedere în capitolele de mai jos.

II. CONCLUZII CU PRIVIRE ASPECTELE DIN PERIOADA 1991 – 24.11.2003

Prezentarea aspectelor reținute. Combaterea pretinsului caracter ilicit al unor operațiuni de drept comercial și civil perfect legale și necontestate vreodată. Combaterea acuzației de pretinsă folosire nelegală a influenței și autorității date de calitatea de președinte de partid

(1) Cu privire la aprobarea de către subsemnatul, în calitate de reprezentant al CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, a înființării societății BIOPROD SRL, a cooptării altor asociați, a majorărilor capitalului social și cesionarea către GRIVCO SA a acțiunilor BIOPROD deținute de CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME:

În primul rând, potrivit procurii notariale emise la 11.03.1991 de CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD (având toate autorizările prevăzute de legislația cipriotă), subsemnatul am acționat în numele și pentru această societate, toate actele și acțiunile mele fiind realizate pentru și în numele acestei societăți, în mod legal și statutar. Procura a fost valabilă pentru o perioadă de patru ani, începând cu data emiterii (vol. XV, filele 273 – 275). Toate actele realizate în baza acestei procuri, deci ca reprezentant al CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, AU FOST CONFIRMATE, RATIFICATE DE CĂTRE SOCIETATEA RESPECTIVĂ, fiind realizate în interesul acestei societăți, ca în oricare altă situație când o societate împuternicește un reprezentant să acționeze în numele și pentru aceasta. Mai mult, la încheierea unor acte, așa cum voi arăta, în numele și pentru această societate, au acționat ca mandatar și alte persoane. Potrivit raționamentului procurorului, ar însemna că însăși societatea CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, dar și reprezentanții acesteia (ciprioți sau de altă cetățenie) ar fi participat la o pretinsă înțelegere frauduloasă or, este evident exclusă o astfel de ipoteză. De altfel, tocmai de aceea procurorul nu a continuat raționamentul și nu a administrat probatoriul care să releve adevărata situație de fapt, pentru că ar fi exclus însuși fundamentul acuzării. Mai mult, nu există vreo conotație de natură politică care să confirme o pretinsă influență

politică asupra cuiva, chiar în contextul în care o astfel de faptă a fost incriminată în anul 2000, deci la 9 (nouă) ani de la înființarea BIOPROD SRL. Succesiv, CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD mi-a acordat noi procuri de angajare și reprezentare, pe noi durate de timp (procura din 23.01.1995 – vol. XIII, filele 406 – 408, procura din 15.12.1998, vol. XV, fila 302), ceea ce reconfirmă validarea, ratificarea actelor anterioare.

În al doilea rând, participarea Institutului de Chimie Alimentară ca asociat la BIOPROD SRL s-a realizat în baza hotărârii consiliului de administrație al acestuia de la 16.07.1991, **compus din șapte membri**, reprezentat de directorul general dr. ing. POPESCU OVIDIU. Obiectul de activitate al noii societăți, pe lângă activitatea de cercetare științifică fundamentală și aplicativă, fiind compus din activități pe care Institutul nu le putea realiza (producția de supe concentrate, produse de gust și arome, aditivi și amelioratori alimentari, băuturi răcoritoare, activități de import – export și comercializare). De asemenea, actul constitutiv al SC BIOPROD SRL a fost semnat, din partea ICA, de către dr. ing. POPESCU OVIDIU în calitate de director și ec. DUMITRIU ELENA, contabil șef, contractul de societate și statutul fiind anexate deciziei consiliului de administrație (deci au fost analizate și validate de către consiliul de administrație toate condițiile asocierii). A se observa în acest sens vol. XV, fila 270 (extras din hotărârea consiliului de administrație al ICA).

În al treilea rând, Institutul de Chimie Alimentară a fost angajat și reprezentat, în baza deciziilor consiliului de administrație, de dr. ing. POPESCU OVIDIU, în calitate de director general și președinte al consiliului de administrație până în anul 1995 când, potrivit Deciziei nr. 3 din 10.01.1995 a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu – Sisești", pe baza propunerii consiliului științific al Institutului de Chimie Alimentară, a fost numit director al acestui dr. biolog MENCINICOPESCHI GHEORGHE. A se observa în acest sens vol. XIII, fila 411. Astfel, contrar celor susținute în rechizitoriu, rezultă că în raporturile juridice cu BIOPROD SRL, cu CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD și cu celelalte persoane juridice ori fizice, Institutul de Chimie Alimentară era angajat de o altă persoană, de dr. ing. POPESCU OVIDIU, în această perioadă fiind realizate în condiții de legalitate, înființarea BIOPROD SRL și, ulterior,

transformarea în societate pe acțiuni, majorări de capital, inclusiv aportul în natură al Institutului de Cercetări Alimentare, constând în dreptul de folosință asupra terenului, cooptarea altor asociați în cadrul BIOPROD SRL, respectiv BIOPROD SA, aceste acte fiind realizate, așa cum am menționat, în baza deciziilor consiliului de administrație al Institutului de Chimie Alimentară, deci nu prin decizia unei singure persoane. A se observa vol. XV, fila 244. De altfel, în comunicarea nr. 2595/26.08.1991 adresată Camerei de Comerț și Industrie a României, Institutul comunică, sub semnătura președintelui consiliului său de administrație, dl. POPESCU OVIDIU, faptul că institutul nu a fost reorganizat în temeiul Legii nr. 15 și respectiv 31/1990, ca societate comercială sau regie autonomă, respectiv că acesta funcționează ca instituție publică, nu se va reorganiza ca societate comercială sau regie autonomă și, în consecință, nu are constituit consiliul împuterniciților statului, activitatea fiind condusă de către consiliul de administrație, cu excepția problemelor cu caracter științific, care intră în competența consiliului științific, reconfirmând totodată că, pentru constituirea BIOPROD SRL, Consiliul de administrație al ICA și-a dat acordul.

Toate actele au fost verificate și validate, în condițiile legii, de către autorități. Pentru înființarea BIOPROD SRL a fost obținut avizul Agenției Române de Dezvoltare, actele necesare constituirii societății au întrunit toate condițiile de legalitate, fiind cele care au stat la baza hotărârii judecătorești de înființare (Judecătoria Sectorului 1 București, sentința civilă 2420/SC de la 29.08.1991, dosar 2566/SC/1991), hotărârii judecătorești de transformare în societate pe acțiuni (ale hotărârilor judecătorilor delegați la Oficiul Registrului Comerțului, cu privire la de modificarea actelor constitutive (vol. XV, filele 240 – 283). De asemenea, aportul în natură al Institutului de Chimie Alimentară la capitalul social al BIOPROD SA, constând în dreptul de folosință asupra terenului în suprafață de 26.666 mp, a fost aprobat de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, prin adresa nr. 3154/20.10.1998 (vol. XIII, fila 153).

(2) Cu privire la cesiunea acțiunilor deținute de CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, deciziile au fost luate în concordanță cu interesele firmei respective, potrivit

deciziilor organelor sale statutare. Astfel, contractul de cesiune din data de 11.04.1996, prin care au fost cesionate 121.800 acțiuni, contractul de cesiune din 16.12.1998 prin care au fost cesionate 157.355 acțiuni, nu au fost semnate de mine, ci de un alt reprezentant împuternicit legal de respectiva societate, **în condițiile legii cipriote, respectiv de domnul MARWAN SAMI SANBAR HADDAD, care de altfel a și semnat o hotărâre AGEA a BIOPROD SA și un act adițional la contractul și statutul BIOPROD SA** (vol. XIII, filele 251 – 258, 415, 425). De asemenea, contractul de cesiune din data de 05.05.1998, prin care au fost cesionate 55.896 acțiuni de către CRESCENT către GRIVCO SRL, a fost semnat de către **martorul MIHAI LAZĂR, împuternicit legal cu procură de către CRESCENT, în condițiile legii cipriote** (vol. XIII, filele 318, 323 și 324). Deci nu interesele mele personale "grefate" pe "raporturi partinice" au stat la baza unor astfel de acte. Deci este evident că în Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor BIOPROD SA subsemnatul trebuia să votez, în condiții de deplină legalitate, cesionarea acțiunilor, dacă societatea cipriotă decisese acest lucru.

(3) **OBIECTIVUL BIOPROD SA A FOST DEZVOLTAREA ACTIVITĂȚII DE CERCETARE. ÎN ACST SCOP, INVESTIȚIILE STRĂINE ÎN ACEASTĂ COMPANIE, ÎN NUMERAR, AU DEPĂȘIT 2.000.000 USD, IAR INVESTIȚIILE TERȚILOR ACȚIONARI, AU DEPĂȘIT 1.500.000 USD. CU ACESTE SUME, LA NIVELUL ANILOR 1991 – 1995, SE PUTEAU CUMPĂRA TERENURI ȘI CONSTRUI SAU CUMPĂRA DIRECT PROPRIETĂȚI IMOBILIARE CU ADEVĂRAT ATRACTIV.**

(4) **MAJORĂRILE DE CAPITAL AU FOST REALIZATE PENTRU SUSȚINEREA ACTIVITĂȚII BIOPROD SA ȘI, INDIRECT, A INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ALIMENTARE (INSTITUȚIE GESTIONATĂ DE STAT), AL CĂREI PERSONAL DE SPECIALITATE ERA DE FOARTE MULTE ORI DELEGAT LA BIOPROD PENTRU EFECTUAREA ACTIVITĂȚILOR DE CERCETARE. DE ASEMENEA, AU EXISTAT CONTRACTE ÎNTRE CELE DOUĂ ENTITĂȚI, DIN CARE REZULTĂ CĂ INSTITUTUL A CÂȘTIGAT ȘI MAI MULT, PUTEA DERULA ACTIVITĂȚI COMERCIALE ÎN MOD NELIMITAT, PRIN INTERMEDIUL ACESTEI COMPANII LA CARE DEȚINEA PARTICIPAȚII.**

(5) Nu în ultimul rând, ÎN TOATE SITUAȚIILE, calitatea de reprezentant al unei societăți care are calitate de acționar, presupune participarea LA FIECARE ADUNARE GENERALĂ A ACȚIONARILOR, în virtutea legii și a actului constitutiv. Această participare la deciziile unui organ de conducere colectivă, la luarea deciziilor în conformitate cu interesele persoanei reprezentate în baza procurii, nu implică faptul că între acționari există o înțelegere frauduloasă, grefată pe raporturi partinice (în cazul în care unii dintre ei ar fi membri ai vreunui partid). De altfel, procurorul nu a verificat și nu a administrat probe care să dovedească existența unei astfel de înțelegeri frauduloase. Procurorul nu a ascultat ca martori, pe fiecare acționar sau pe reprezentanții fiecărui acționar DEȘI DECIZIILE ORGANELOR STATUTAR COMPETENTE AU FOST LUATE CU UNANIMITATE DE VOTURI. Dacă ar fi procedat la audierea tuturor reprezentanților persoanelor juridice sau a acționarilor persoane fizice participante la adunările generale sau la semnarea actelor actelor evocate de procuror, ar fi rezultat INEXISTENȚA vreunei înțelegeri frauduloase.

(6) Cu privire la aprobarea de către inc. VOICULESCU DAN, în calitate de acționar al GRIVCO SA, în cadrul adunărilor generale extraordinare ale acționarilor, a unor acte și operațiuni ale GRIVCO SA, cum sunt:

- a. Cumpărarea de către GRIVCO SA, în condiții pretins vădit dezavantajoase pentru celelalte părți, a construcțiilor edificate de BIOPROD SA pe terenurile ICA, imobile pe care GRIVCO SA le-a închiriat ulterior (2003) Romtelecom, pentru o chirie de 1.500.000 USD anual. În primul rând, TOATE APROBĂRILE ÎN CADRUL ADUNĂRILOR GENERALE ALE ACȚIONARILOR LA ORICARE SOCIETATE DECI NU NUMAI LA GRIVCO SA, se iau în condițiile prevăzute în actul constitutiv și în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile. Aceste hotărâri ale AGA sunt publice și pot fi atacate, pentru eventuala lor nelegalitate, INCLUSIV DE ORICE TERȚĂ PERSOANĂ INTERESATĂ, în condițiile legii. GRIVCO SA, în adunarea generală a acționarilor săi, cu participarea și cu votul UNANIM al TUTUROR acționarilor săi, în număr de 12 (doisprezece) (NEFFIND AUDIAT CA MARTOR NICIUNA DIN ACESTE PERSOANE), a decis la 02.06.1999 (deci oricum anterior intrării în vigoare a Legii nr. 78/2000), în condiții de deplină legalitate, asupra achiziționării la un preț

corect, avantajos pentru BIOPROD SA, a clădirilor în curs de construire (construcții începute în anii 1995 – 1996 și nefinalizate încă la nivelul anului 1999 din cauza lipsei resurselor financiare (resurse concentrate pentru susținerea activității ICA), deși până la acea dată acționarii BIOPROD SA (cu excepția ICA) majoraseră capitalul social prin aport în numerar capitalul social cu peste 2.500.000 USD. GRIVCO SA a sprijinit financiar BIOPROD SA cumpărând respectivele construcții NETERMINATE (existând totodată riscul deteriorării, lipsei siguranței clădirilor și expirării autorizațiilor de construire. Pentru a închiria construcția nefinalizată, GRIVCO SA a trebuit să investească în continuare pentru finalizarea și amenajarea construcției. Aceste sume nu sunt prezentate nici de procuror și nici de Tribunal. Contractul de închiriere a fost încheiat ÎN ANUL 2003, DECI LA PATRU ANI DUPĂ ACHIZIȚIE, DUPĂ INVESTIȚII DE MILOANE DE DOLARI efectuate de GRIVCO SA PENTRU FINALIZAREA CONSTRUCȚIILOR ȘI AMENAJARE.

- b. **Pretinsa constituire ilegală a unui drept de suprafață asupra terenurilor ICA pe care erau ridicate construcțiile achiziționate de GRIVCO SA de la Bioprod SA cu plata redevenței către această firmă și nu către proprietarul terenurilor. În primul rând, aspectele reținute de procuror evidențiază necunoașterea conținutului și regulilor dreptului de suprafață, dar și neînțelegerea mecanismelor de funcționare a societăților comerciale. Suprafața înseamnă dreptul de folosință pe care proprietarul unei construcții îl are asupra terenului pe care este edificată construcția, teren care aparține altui proprietar. În speță, Institutul de Chimie Alimentară adusese cu mult timp înainte (1998) folosința asupra terenului ca aport la capitalul social al BIOPROD SA (primind în schimb acțiuni), având la bază aprobarea Ministerului Agriculturii și Alimentației prin adresa nr. 3154/20.10.1998 (vol. XIII, fila 153). Deci, SC ICA SA era proprietar, dar nu mai avea folosința. Dreptul de folosință se afla acum în patrimoniul BIOPROD SA. Odată cu vânzarea construcțiilor neterminate, de la BIOPROD SA către GRIVCO SA, în mod legal și necesar s-a transmis și dreptul de folosință asupra terenului pe care erau edificate construcțiile, acordându-se noului proprietar al clădirilor dreptul legal de acces la clădiri. DECI CONVENȚIA DE SUPRAFAȚĂ NU A FĂCUT ALTCEVA DECÂT SĂ CONFIRME, FORMAL, PRIN ACT AUTENTIC, SITUAȚIA JURIDICĂ PREEXISTENTĂ, actul fiind necesar doar prin prisma faptului**

că SC ICA SA obținuse certificatul de atestare a dreptului de proprietate. Era corect, legal, ca BIOPROD SA să primească redevența, întrucât NU SC ICA SA era titular al dreptului de folosință CI BIOPROD SA. ICA îl constituise ca aport la capitalul social al BIOPROD SA, deci ICA nu avea cum, din punct de vedere legal, să obțină redevența, pentru că nu mai avea dreptul de folosință în patrimoniul său. Această situație este redată foarte explicit CHIAR în cuprinsul CONVENȚIEI DE CONSTITUIRE A DREPTULUI DE SUPERFICIE. Această convenție a fost încheiată TRIPARTIT, între BIOPROD SA, care era titular al dreptului de folosință primit de la Institutul de Cercetări Alimentare ca aport la capitalul social pentru o durată de 50 de ani, cu mult înainte de data privatizării (conform evaluării efectuate de experți atestați și ascultați ca martori în cauză), SC ICA SA, care devenise titular al dreptului de proprietate asupra terenului, obținând certificatul de atestare a dreptului de proprietate și, pe de altă parte, GRIVCO SA, ca titular al dreptului de proprietate asupra unor construcții (respectiv cele achiziționate de la BIOPROD SA, având deja de la aceasta dreptul de folosință aferent construcțiilor și plătind deja contravaloarea acestei folosințe). De observat că toate cele trei societăți care au încheiat CONVENȚIA DE CONSTITUIRE A DREPTULUI DE SUPERFICIE au avut la bază hotărâri ale adunărilor generale extraordinare ale acționarilor, adoptate cu unanimitate la nivelul fiecărei societăți (ICA, de către trei reprezentanți), GRIVCO SA (de către cei 5 acționari) și BIOPROD SA (de către cei 5 acționari). Deci semnarea de către subsemnatul a unei hotărâri AGEA la GRIVCO SA, în exercitarea drepturilor legale de acționar, nu constituie un act de influență politică sau de altă natură, ori urmărirea unui interes ilicit. **Constituirea dreptului de superficie, ca de altfel și majorările de capital social la BIOPROD SA au fost operațiuni LEGALE**, astfel cum rezultă din actele încheiate în acest sens (hotărâri ale adunărilor generale extraordinare ale acționarilor, acte autentificate de notari publici, cu vărsarea efectivă a aporturilor în numerar, (aportul în numerar al acționarilor, deci investiții ale terților acționari, alții decât Institutul de Cercetări Alimentare, a fost de peste 3.500.000 USD) din CARE MAI MULT DE JUMĂTATE DIN ACEASTĂ SUMĂ AU FOST VĂRSAȚI PÂNĂ ÎN ANUL 1995, DECI ÎN TERMEN DE 4 ANI DE LA ÎNFIINȚAREA LEGALĂ a BIOPROD SRL, UTILIZAȚI ÎN CERCETARE. ÎN MOD GREȘIT, încercând să susțină o pretinsă nelegalitate,

Tribunalul consideră că Institutul de Cercetări Alimentare, iar mai apoi SC ICA SA ar fi trebuit să majoreze capitalul social și că aceasta nu s-a realizat, astfel că ICA SA ar fi rămas cu cota de participație de 40%. Tribunalul ar fi trebuit să analizeze și, eventual, să indice și resursele pe care Institutul de Cercetări Alimentare ori, ulterior, SC ICA SA, le-ar fi avut și nu le-ar fi utilizat. Desigur că ar fi fost benefică majorarea de capital, cu orice tip de aport necesar derulării și dezvoltării activității BIOPROD, cu efectul menținerii sau majorării cotei de participație a Institutului de Cercetări Alimentare ori, ulterior, a SC ICA SA, dar aceasta se poate realiza doar în condițiile deținerii resurselor necesare, asigurate, de Statul Român. Or, tocmai lipsa resurselor financiare, starea falimentară a SC ICA SA (reținută chiar de Tribunal) a determinat includerea acestora în portofoliul societăților destinate privatizării. Nu se poate susține că TREBUIA MAJORAT CAPITALUL SOCIAL, dar să nu analizezi DACĂ AVEA RESURSELE NECESARE PENTRU A PUTEA MAJORA pentru că, potrivit actului constitutiv, avea aceleași drepturi ca oricare alt acționar (inclusiv drept de preferință în cazul cesiunilor de acțiuni). Cu cota de 40% din acțiunile BIOPROD SA, SC ICA SA era acționarul principal al acestei societăți, toți ceilalți acționari deținând cote mult mai reduse.

- c. **Includerea în obiectul de activitate al GRIVCO SA, la data de 07.07.2003 a codului CAEN 7310. CONTRAR CELOR SUSȚINUTE DE PROCUROR**, arăt că încă înainte de anul 2000 GRIVCO SA avea inclus în obiectul de activitate CODUL CAEN 7310 – CERCETARE – DEZVOLTARE ÎN ȘTIINȚE FIZICE ȘI NATURALE. (vol.VIII, filele 219-244). De asemenea, S.C. ICA S.A. avea încă de la înființare inclus codul CAEN 7310 – CERCETARE – DEZVOLTARE ÎN ȘTIINȚE FIZICE ȘI NATURALE. Parcurgând filele care face trimitere procurorul (ca dovedint includerea codului respectiv în obiectul de activitate la data de 07.07.2003), constatăm că, ÎN REALITATE, înscrisurile respective atestă includerea unor coduri CAEN suplimentare, conținând în text, global, inclusiv codul CAEN PREEXISTENT. Deci nu era necesară o includere a ceva ce era deja inclus anterior anului 2000. Ceea ce mai rezultă este faptul că procurorul, deși avea toate înscrisurile care atestă ceea ce susțin, a evocat doar un înscris, ca și cum celelalte n-ar fi existat ori nu s-ar fi aflat la dosarul cauzei.

d. Încheierea contractului de vânzare cumpărare de acțiuni nr. 31/24.11.2003 prin care GRIVCO SA a cumpărat pachetul de acțiuni ICA SA de la Statul Român, reprezentat de ADS. S-A REȚINUT ÎN MOD GREȘIT că participarea mea la pretinsa înțelegere frauduloasă cu ceilalți inculpați, respectiv pretinsa influență a acestuia asupra celorlalți inculpați, ar fi demonstrată și de faptul că aș fi participat la ședințele adunărilor generale ale Grivco SA și aș fi semnat Hotărârile AGA prin care s-a aprobat participarea la procesul de privatizare și împuternicirea inculpatului Pantiș Sorin. Aceste aspecte sunt dezvoltate pe larg în capitolul IV de mai jos.

III. CONCLUZII CU PRIVIRE LA PRETINSUL PREJUDICIU ȘI LA LATURA CIVILĂ A CAUZEI

(i) Natura pretinsului prejudiciu. Inexistența prejudiciului

În concret, pretinsul prejudiciu reținut în rechizitoriu și însușit de tribunal contrar probelor administrate, ar consta în principal în diferența dintre pretinsa valoare comercială reală a acțiunilor (presupusă stabilită în raportul de constatare al specialistului DNA Nicolae Aurelia), pe de o parte și valoarea la care au fost vândute acțiunile ICA SA de către Statul Român reprezentat de Agenția Domeniilor Statului către GRIVCO S.A, pe de altă parte, respectiv:

Prejudiciu = VCR – VV, unde:

VCR = presupusa valoare comercială reală a acțiunilor, conform raportului specialistului DNA;

VV = valoarea de vânzare a acțiunilor conform contractului de vânzare – cumpărare încheiat între Vanzător și Cumpărător;

Vanzator = Statul Român reprezentat de Agenția Domeniilor Statului

Cumpărător = Grivco S.A.

Destinația prețului = **Trezoreria Statului**, într-un cont special deschis cu această destinație pe seama **Ministerului Finanțelor Publice** (după deducerea de către Agenția Domeniilor Statului a cheltuielilor prevăzute în bugetul acesteia și efectuate în conformitate cu prevederile legale în vigoare), conform art. VIII din OUG nr. 147/2002: veniturile încasate de Agenția Domeniilor Statului din activități de privatizare pe care le desfășoară conform competențelor stabilite prin lege AU DESTINAȚIA STABILITĂ de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2000 privind unele măsuri pentru diminuarea datoriei publice interne”, respectiv “se utilizează pentru răscumpărarea titlurilor de stat în vederea diminuării datoriei publice interne” și “în acest scop, sumele prevăzute la alin. (1) (n.n. din privatizare) SE VARSĂ LA TREZORERIA STATULUI, ÎNTR-UN CONT SPECIAL DESCHIS CU ACEASTĂ DESTINAȚIE PE SEAMA MINISTERULUI FINANȚELOR” (art. 1 alin. (1) și (2) din OUG nr. 38/2000). Celelalte venituri ale Agenției Domeniilor Statului se făceau venituri TOT la bugetul de stat ȘI NU la bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, conform art. VIII, alin. (3) din OUG nr. 147/2002 (“Veniturile încasate de Agenția Domeniilor Statului din celelalte activități pe care le desfășoară conform atribuțiilor stabilite prin legi, rămase după deducerea cheltuielilor efectuate pentru realizarea activităților respective, se fac venituri la bugetul de stat).

Destinația diferenței de preț (Prejudiciul) = **Trezoreria Statului**, într-un cont special deschis cu această destinație pe seama **Ministerului Finanțelor Publice**.

În concluzie, existența prejudiciului depinde de variabila VCR, a cărei calculare defectuoasă ori riguroasă, corectă, poate conduce fie la constatarea că a intervenit o subevaluare (deci la nașterea suspiciunii că a fost săvârșită o infracțiune), fie la inexistența unui prejudiciu.

Destinația diferenței de preț va determina persoana îndreptățită la repararea pagubei, respectiv la recuperarea prejudiciului. În cazul de față, dacă s-ar fi constatat existența unui prejudiciu în cadrul operațiunii de vânzare – cumpărare de acțiuni, persoana îndreptățită ar fi fost STATUL ROMÂN prin Ministerul Finanțelor Publice, dacă ar fi recunoscut și asumat un astfel de prejudiciu în patrimoniul propriu și și-ar fi manifestat voința în sensul constituirii ca parte civilă. În cauză, aceste condiții nu sunt îndeplinite.

ÎN CAUZĂ NU EXISTĂ PREJUDICIU. Potrivit raportului de expertiză contabilă al expertului Harabagiu (expertiză dispusă de Înalta Curte de Casație și Justiție), metoda de evaluare aplicată de către Agenția Domeniilor Statului, respectiv metoda raportului de evaluare simplificat, a fost corectă, elementele de activ și pasiv fiind reflectate actualizat în evidențele contabile și că **NU EXISTĂ PREJUDICIU.**

(ii) Nelegala determinare a pretinsului prejudiciu. Nelegalități vădite cuprinse în raportul specialistului Direcției Naționale Anticorupție

Pentru determinarea variabilei valoarea comercială reală a acțiunilor (VCR), chiar pornind de la ipoteza nepermisă că ar fi putut ignora prevederile legale aplicabile diferitelor metode de evaluare în cadrul procesului de privatizare, specialistul DNA a determinat **ÎN MOD ERONAT, DEFECTUOS, ABUZIV, NELEGAL**, o valoare despre care se pretinde că ar fi valoarea prejudiciului cauzat printr-o acțiune intenționată de subevaluare. Pentru a ajunge la un astfel de rezultat, specialistul DNA, cu bună știință, nu a înlăturat ci, dimpotrivă, s-a bazat pe următoarele neregularități:

1. Actele care au fost avute în vedere la realizarea raportului suplimentar, potrivit specialistului DNA, sunt "documente de sinteză care se întocmesc lunar, iar acestea, în lipsa atasării documentelor justificative care au stat la baza înregistrărilor în contabilitate nu pot să dovedească realitatea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare ale societății" (pag. 10), confirmând expres că "NU A AVUT LA

DISPOZIȚIE DOCUMENTELE JUSTIFICATIVE PE PERIOADA 2001 – 2003. (pag. 10 din raportul suplimentar). Astfel, CHIAR SPECIALISTUL DNA CONFIRMĂ CĂ NU A PUTUT DETERMINA SITUAȚIA SOCIETĂȚII PENTRU CĂ I-AU LIPSIT DOCUMENTELE JUSTIFICATIVE, DE ALTFEL SINGURELE CARE PUTEAU STA LA BAZA UNEI EVALUĂRI CORECTE ȘI COMPLETE. De asemenea, specialistul DNA se bazează în determinarea unui prejudiciu chiar pe documentația contabilă întocmită și avizată de inculpații cenzori, specialistul DNA luând ca valabile doar anumite elemente de bilanț, fără a le verifica, deși în raportul de constatare contestă chiar modalitatea de evidențiere a elementelor de bilanț. Or este evident că documentele contabile sunt VALABILE DOAR ÎN ANUMITE SITUAȚII, IAR ACELEAȘI DOCUMENTE NU MAI SUNT VALABILE ÎN ALTE SITUAȚII.

2. CHIAR DACĂ IPOTETIC S-AR FI STABILIT CĂ AR FI EXISTAT O SUBEVALUARE (în cadrul procedurilor derulate de Agenția Domeniilor Statului), ACEASTA NU AR AVEA NICIO RELEVANȚĂ SUB ASPECTUL PREJUDICIULUI DACĂ, LA DATA DE REFERINȚĂ, RESPECTIV LA DATA TRANSFERULUI DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA ACȚIUNILOR, VALOAREA COMERCIALĂ REALĂ A ACȚIUNILOR ERA EGALĂ SAU MAI MICĂ DECÂT VALOAREA LA CARE AU FOST VÂNDUTE ACȚIUNILE (această cerință rezultând chiar din conținutul art. 10 lit. a) din Legea nr. 78/2000). De exemplu, este evident că valoarea comercială reală a unei societăți la momentul vânzării este diferită de valoarea contabilă stabilită cu 5 (cinci) luni înainte, pe baza unor înregistrări contabile neactualizate.
3. Deși data de referință la care trebuia să se raporteze pentru determinarea unui eventual prejudiciu este CUPRINSĂ ÎNTRE DATA DE 24.11.2003 ȘI DATA DE 01.12.2003 (data încheierii contractului de vânzare – cumpărare de acțiuni și data limită pentru plata prețului), datele avute în vedere de specialistul Direcției Naționale Anticorupție sunt, potrivit raportului, unele, la data de 31.12.2002, altele la data de 16.07.2003, altele la data de 30.04.2003 (de exemplu datoriile către furnizori,

dar numai cele înregistrate în contabilitate, fără a fi confirmate soldurile de către furnizori, în conformitate cu prevederile contractuale și regulile de auditare; la fel, tot la 30.04.2003, situația datoriilor la bugetul de stat, fără a se confirma cu autoritatea fiscală valoarea reală a acestora, inclusiv penalități și majorări de întârziere). De asemenea, au fost REEVALUATE NUMAI ACTIVELE IMOBILIARE, LA DATA DE 16.07.2003, FĂRĂ A FI REEVALUAT ÎNTREGUL PATRIMONIU (ACTIV ȘI PASIV) LA DATA TRANSFERULUI DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA ACȚIUNILOR, ACEASTA FIIND DATA LA CARE PRESUPUSUL PREJUDICIU SE PUTEA PRODUCE.

4. LA TOATE NEREGULILE ȘI DEFICIENȚELE DE MAI SUS S-A ADĂUGAT ÎNCĂ UN ELEMENT ABSURD, RESPECTIV SE REALIZEAZĂ EVALUAREA ACTIVELOR IMOBILIARE LA NIVELUL ANULUI 2008, iar specialistul DNA preia NELEGAL o astfel de valoare ȘI RAPORTEAZĂ ACEASTĂ VALOARE LA PASIVUL PATRIMONIAL DE LA NIVELUL ANULUI 2003. Relevante sub acest aspect sunt următoarele:

i. Evaluatorul Papasteri Mihai precizează expres în raportul de evaluare: "VALOAREA DE PIAȚĂ ESTIMATĂ NU POATE FI UTILIZATĂ ÎN CAZUL EVALUĂRII CA ÎNTREPRINDERE A SOCIETĂȚII PROPRIETARE (ÎN ACEST CAZ IPOTEZA DE BAZĂ ESTE CEA A UTILIZĂRII ÎN CONTINUARE ȘI VA ȚINE CONT DE SPECIFICUL ACTIVITĂȚII ȘI DE SITUAȚIA FINANCIARĂ A ACTIVELOR ȘI PASIVELOR)" (pag. 12 din raportul de evaluare, vol. II dosar de urmărire penală), **DECI NU PUTEA FI UTILIZATĂ NICIO VALOARE DIN ACEST RAPORT PENTRU A SE DETERMINA VALOAREA ACȚIUNILOR.**

ii. Evaluatorul imobiliar Papasteri Mihai, în raportul de evaluare tehnico – judiciară a valorii imobilelor (deci numai a unei părți din activul patrimonial al unei societăți – nici evaluatorul PAPASTERI MIHAI și nici specialistul DNA NICOLAE AURELIA nefiind calificați în materia evaluării

întreprinderilor), stabilește mai multe valori ale imobilelor clădiri și terenuri (considerând dreptul de proprietate deplin, fără sarcini sau drepturi de folosință ori uzufruct transmise unor terți), prin două metode, astfel:

1. Valoarea la data de 16.07.2003:

- a. Prin metoda randamentului (care are în vedere exploatarea potențialului în domeniul afacerilor imobiliare):

1.192.158 USD din care teren excedentar 600.000 USD, iar clădiri cu teren aferent 592.158 USD (evaluatorul precizând că "pentru a obține valoarea de piață a imobilului se va face evaluarea în ipoteza celei mai bune utilizări, considerată a fi cea de sediu administrativ și spații anexe depozitare").

- b. Prin metoda costurilor:

3.206.126 USD din care teren 2.750.759 USD, iar clădiri cu teren aferent 455.367 USD (evaluatorul precizând că "pentru a obține valoarea de piață a imobilului se va face evaluarea în ipoteza celei mai bune utilizări, considerată a fi cea de sediu administrativ și spații anexe depozitare").

2. Valoarea la data de 15.05.2008:

- a. Prin metoda randamentului (care are în vedere exploatarea potențialului în domeniul afacerilor imobiliare): 13.724.101 Euro

b. Prin metoda costurilor: 55.467.793 Euro.

5. EXTREM DE RELEVANT pentru evidențierea nelegalităților cuprinse în raportul specialistului DNA, dar și cu privire la atitudinea procurorului și tribunalului, este și faptul că la dosarul cauzei de află EXPERTIZA EVALUATORIE A TERENULUI ȘI IMOBILELOR CE COMPUN BAZA DE AGREMENT BĂNEASA (CARE ESTE O PROPRIETATE CARE NU A APARTINUT ȘI NU APARTINE NICI ICA S.A, NICI GRIVCO S.A., ci o aparține societății DRAGON MEDICAL COMPLEX SA, controlată de omul de afaceri NICOLAE IOAN. Acest raport a fost solicitat de procurorul de caz și atașat la dosarul cauzei, ÎNSĂ din studiul raportului, REZULTĂ CONTRARIUL CELOR constatate de evaluatorul Papasteri Mihai și preluate de specialistul DNA Nicolae Aurelia. Astfel, cu privire la o proprietate mai mare sub aspectul dimensiunilor și cu un regim de utilizare mai atractiv (bază de agrement față de institut de chimie alimentară în cazul ICA), proprietate învecinată cu terenul aparținând SC ICA SA, evaluatorul Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare în Turism INCDT comunică faptul că, la nivelul datei de 12.03.2002, valoarea suprafeței de teren de 22.030,18 mp era de 1.372.663 USD, iar valoarea suprafeței de teren de 82.400 mp este de 5.738.500 USD, valori determinate prin metoda randamentului (a se observa pag. 293-364, vol.III – dosar de urmărire penală).

6. ASTFEL, DACĂ S-AR FI IMPUS EVALUAREA EXCLUSIVĂ A ACTIVELOR IMOBILIARE ALE ICA SA, ÎN MOD EVIDENT CĂ VALOAREA PE CARE AR FI TREBUIȚ SĂ O ALEAGĂ SPECIALISTUL DNA AR FI FOST CEA DE 1.192.158 USD ȘI NU S-AR FI PUTUT PUNE ÎN DISCUȚIE EXISTENȚA VREUNUI PREJUDICIU (NICI CHIAR ÎN CAZUL IPOTEZEI ACCEPTĂRII UNEI ASTFEL DE EVALUĂRI NESPECIFICE EVALUĂRII ÎNTREPRINDERILOR).

În acest context, deși evaluatorul imobiliar Papasteri MENȚIONEAZĂ EXPRES CĂ ASTFEL DE VALORI NU POT FI UTILIZATE PENTRU EVALUAREA ÎNTREPRINDERII (DECI NU PENTRU DETERMINAREA VALORII COMERCIALE REALE A ACȚIUNILOR), deși teza

acuzatorie era și este în sensul că exclusiv interesul sub aspectul afacerilor imobiliare ar fi determinat achiziționarea ICA SA de către GRIVCO SA (chiar și sub acest aspect se demonstrează fără echivoc că valoarea ca afacere imobiliară NU ERA ȘI NU PUTEA FI PROFITABILĂ chiar și în condițiile anului 2008, deci la 5 ani după privatizare), **ÎN MOD VĂDIT NELEGAL** specialistul DNA NICOLAE AURELIA alege DISCREȚIONAR CEA MAI MARE VALOARE, bazată pe calcule ipotetice, respectiv valoarea de 55.467.793 Euro, la care apoi cumulează valorile separate calculate pentru aceleași imobile, dar de această dată ca dezmembrăminte (drept de uzufruct sau de folosință) și care erau cuprinse deja în suma de 55.467.793 Euro.

ACEASTA VALOARE CUMULATĂ ESTE ADUNATĂ CU CELELALTE ACTIVE (mobile, corporale, etc. nereevaluate) ȘI RAPORTATĂ APOI LA PASIVUL BILANȚIER DE LA JUMĂTATEA ANULUI 2003. ASTFEL A REUȘIT SPECIALISTUL DNA, VĂDIT NELEGAL, SĂ CREEZE UN PREJUDICIU DE 60.587.345 EURO (a se observa pagina 9 din suplimentul la raportul specialistului DNA, vol. III dosar de urmărire penală).

Specialistul DNA, DACĂ ȘI NUMAI DACĂ ERA CALIFICAT ÎN EVALUAREA ÎNTREPRINDERILOR, PUTEA ȘI TREBUIA să procedeze la STABILIREA VALORII COMERCIALE REALE ÎN RAPORT CU:

- DATA DE REFERINȚĂ RELEVANTĂ (data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor) și
- NUMAI ÎN CONDIȚIILE REEVALUĂRII, ACTUALIZĂRII TUTUROR ELEMENTELOR PATRIMONIALE (ATĂT DE ACTIV, CÂT ȘI DE PASIV) și
- NUMAI ÎN RAPORT CU CONDIȚIILE IMPUSE ÎN CONTRACTUL DE VÂNZARE - CUMPĂRARE DE ACȚIUNI, IMPUS PRIN CAIETUL DE SARCINI.

Mai mult, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 268/2001, "*vânzarea de acțiuni emise de societățile comerciale care fac obiectul prezentei legi se va face în baza unui raport de evaluare, LA PREȚUL DE PIAȚĂ STABILIT DE CERERE ȘI OFERTĂ*".

CEEA CE A DETERMINAT DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE NU POATE FI SUB NICIO FORMĂ CONSIDERATĂ VALOARE COMERCIALĂ REALĂ A ACȚIUNILOR.

O posibilă explicație, **deloc neplauzibilă în contextul neregulilor evidențiate mai sus**, ar fi cea apărută recent în spațiul public, în seara zilei de 05.08.2014, prin declarațiile de presă ale unui fost angajat al Direcției Naționale Anticorupție în funcția de specialist, domnul **GHEORGHIU DUMITRU**, potrivit cărora specialista **NICOLAE AURELIA** care a lucrat la raportul de constatare tehnico – științifică în cursul urmăririi penale nu ar fi greșit calculul și ar fi fost obligată să greșească la cererea procurorului de caz și că ar fi de notorietate la nivelul specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție greșelile vădite cuprinse în raportul de constatare respectiv, ceea ce confirmă și sub acest aspect, susținerile noastre bazate pe constatări obiective, rezultate din analizarea aceluiași raport de constatare.

(iii) Nelegala constituire ca parte civilă. Inexistența vreunui prejudiciu în patrimoniul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Potrivit rechizitoriului, s-a reținut că prejudiciul ar proveni din faptul că **titularul dreptului de proprietate asupra tuturor acțiunilor emise de SC ICA SA, respectiv STATUL ROMÂN, în calitate de vânzător**, a vândut acțiunile respective către SC GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA – GRIVCO SA, în calitate de cumpărător, **la un preț subevaluat față de valoarea comercială reală**. Astfel, pretinsul prejudiciu ar consta tocmai în această diferență de sumă rezultând din pretinsa subevaluare.

Mai departe, **pentru a determina persoana cu calitate procesuală pentru exercitarea acțiunii civile trebuie să se determine în patrimoniul cărei persoane s-ar fi localizat, s-ar fi produs, un astfel de prejudiciu**. STATUL ROMÂN fiind titular inițial al dreptului de proprietate asupra acțiunilor SC ICA SA, rezultă că **presupusul prejudiciu s-ar fi localizat în patrimoniul STATULUI ROMÂN, respectiv în bugetul de stat, gestionat de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, cu excepția cazului când printr-un act normativ s-ar fi prevăzut că sumele încasate din vânzarea acțiunilor (privatizarea SC ICA SA) ar fi avut altă destinație.

NU A EXISTAT NICIUN ACT NORMATIV care să schimbe destinația sumelor obținute din vânzarea de acțiuni aparținând STATULUI ROMÂN și care să fie aplicabil în procesul de privatizare a SC ICA SA sau ulterior privatizării.

Dimpotrivă, EXISTĂ UN ACT NORMATIV CARE STIPULEAZĂ EXPRES CĂ SUMELE PROVENIND DIN PRIVATIZARE SE FAC VENITURI LA BUGETUL DE STAT (administrat de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE) și vor fi utilizate în scopul diminuării datoriei publice interne.

Acest act normativ este OUG nr. 147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare și pentru modificarea unor acte normative și în care, mai precis în art. VIII alin. (2), se dispune că "Veniturile încasate de Agenția Domeniilor Statului din activități de privatizare pe care le desfășoară conform competențelor stabilite prin lege AU DESTINAȚIA STABILĂ de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2000 privind unele măsuri pentru diminuarea datoriei publice interne", respectiv "se utilizează pentru răscumpărarea titlurilor de stat în vederea diminuării datoriei publice interne" și "în acest scop, sumele prevăzute la alin. (1) (n.n. din privatizare) SE VARSĂ LA TREZORERIA STATULUI, ÎNTR-UN CONT SPECIAL DESCHIS CU ACEASTĂ DESTINAȚIE PE SEAMA MINISTERULUI FINANTELOR" (art. 1 alin. (1) și (2) din OUG nr. 38/2000).

Rezultă astfel că exclusiv STATUL ROMÂN reprezentat de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE este persoana care AR FI AVUT CALITATEA PROCESUALĂ DE A EXERCITA ACȚIUNEA CIVILĂ ȘI CĂREIA TREBUIA SĂ I SE ASIGURE DREPTUL DE A-ȘI EXPRIMA OPȚIUNEA CU PRIVIRE LA CONSTITUIREA SAU NECONSTITUIREA CA PARTE CIVILĂ ÎN PROCESUL PENAL. Deci calitatea procesuală pentru exercitarea acțiunii civile în cauză o avea STATUL ROMÂN, EXCLUSIV prin Ministerul Finanțelor Publice ȘI NU Agenția Domeniilor Statului sau Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în nume propriu ȘI NICI Statul Român reprezentat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau reprezentat de Agenția Domeniilor Statului.

Atât organul de urmărire penală cât și Tribunalul AU ÎNCĂLCAT PREVEDERILE LEGALE IMPERATIVE relative la persoana juridică desemnată să reprezinte interesele Statului Român, ca persoană juridică, în raporturile civile. Astfel:

- (i) Potrivit prevederilor cuprinse în art. 25 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data de 14.10.2008 (data la care MADR a comunicat către DNA adresa nr.

190721/14.10.2008 prin care a arătat că se constituie parte civilă), "statul este persoana juridică în raporturile în care participă nemijlocit, în nume propriu, ca subiect de drepturi și obligații" și "el participă în astfel de raporturi prin Ministerul Finanțelor, afară de cazurile în care legea stabilește anume alte organe în acest scop".

- (ii) În același sens sunt și dispozițiile cuprinse în art. 3 alin. (1) pct. 54 din HG nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit căroră "în realizarea funcțiilor sale Ministerul Finanțelor Publice are, în principal, următoarele atribuții: ..... 54. reprezintă statul, ca subiect de drepturi și obligații, în fața instanțelor, precum și în orice alte situații în care acesta participă nemijlocit, în nume propriu, în raporturi juridice, dacă legea nu stabilește în acest scop un alt organ.
- (iii) Aceste dispoziții legale au fost menținute în actele normative ulterioare, respectiv atât în art. 3 alin. (1) pct. 56 din HG nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin OUG nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, în art. 3 alin. (1) pct. 48 din HG nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor (acesta din urmă fiind actul normativ aplicabil la data la care MADR a comunicat către DNA adresa prin care s-a constituit parte civilă), dar și în art. 3 alin. (1) pct. 81 din HG nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare (act normativ aplicabil și în prezent).
- (iv) În același sens sunt și prevederile cuprinse în art. 223 alin. (1) din Noul Cod Civil, "în raporturile civile în care se prezintă nemijlocit, în nume propriu, ca titular de drepturi și obligații, statul participă prin Ministerul Finanțelor Publice, afară de cazul în care legea stabilește un alt organ în acest sens".
- (v) Lipsa calității procesuale a MINISTERULUI AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE de a participa în procesul penal ca reprezentant al Statului Român rezultă și

din actele normative care au reglementat și reglementează funcțiile, atribuțiile și activitatea MADR. Astfel, ATÂT DIN cuprinsul HG nr. 385/2007 (a se observa în special art. 3) privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în forma aplicabilă la data de 14.10.2008 (data la care MADR a comunicat către DNA adresa nr. 190721/14.10.2008 prin care a arătat că se constituie parte civilă), CÂT ȘI DIN ACTELE NORMATIVE ULTERIOARE, respectiv HG nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, HG nr. 1407/2009 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, HG nr. 25/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, HG nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, **REZULTĂ CĂ NU SE POATE SUBSTITUI, ÎN MOD LEGAL, MINISTERULUI FINANTELOR PUBLICE** ca reprezentant al STATULUI ROMÂN ca subiect de drepturi și obligații, în fața instanțelor.

- (vi) Lipsa calității procesuale a MINISTERULUI AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE de a participa în procesul penal ca reprezentant al Statului Român rezultă și din faptul că, în cauză, un PRESUPUS PREJUDICIU AR FI PUTUT FI CONSIDERAT NUMAI ÎN RAPORT CU MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și LOCALIZAT NUMAI ÎN PATRIMONIUL ACESTUIA, ca reprezentant al Statului Român. Astfel, potrivit OUG nr. 147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare și pentru modificarea unor acte normative (art. VIII alin. (2)), "Veniturile încasate de Agenția Domeniilor Statului din activități de privatizare pe care le desfășoară conform competențelor stabilite prin lege AU DESTINAȚIA STABILITĂ de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2000 privind unele măsuri pentru diminuarea datoriei publice interne", respectiv "se utilizează pentru răscumpărarea titlurilor de stat în vederea diminuării datoriei publice interne" și "în acest scop, sumele prevăzute la alin. (1) (n.n. din privatizare) SE VARSĂ LA TREZORERIA STATULUI, ÎNTR-UN CONT SPECIAL DESCHIS CU ACEASTĂ DESTINAȚIE PE SEAMA MINISTERULUI FINANTELOR" (art. 1 alin. (1) și (2) din OUG nr. 38/2000).

(iv) Contraziceri între pozițiile exprimate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Ultima poziție exprimată infirmă existența vreunui prejudiciu

ANALIZÂND ATÂT INDIVIDUAL CÂT ȘI ÎN MOD COROBORAT MIJLOACELE DE PROBĂ ADMINISTRATE ÎN CAUZĂ, rezultă FĂRĂ ECHIVOC că presupusul prejudiciu nu a fost și nu putea fi localizat în patrimoniul MINISTERULUI AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE. În acest sens, pe lângă prevederile legale menționate mai sus, evocăm:

- (i) Însuși actul Direcției Naționale Anticorupție datat 17.09.2008 și intitulat Raport de constatare suplimentar (întocmit de specialistul Nicolae Aurelia din cadrul Direcției Naționale Anticorupție ca urmare a Ordonanței din data de 12.09.2008 a procurorului Eva Emilian din cadrul DNA) care, în paragraful 5 al paginii 7, precizează că "se constată că STATUL ROMÂN a fost prejudiciat cu suma de .... " și NU MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE.
- (ii) Înșăși adresa Direcției Naționale Anticorupție datată 17.09.2008 prin care solicită Ministerului Agriculturii și dezvoltării rurale să comunice dacă înțelege să se constituie parte civilă în procesul penal, din care rezultă că:
- Rațiunea pentru care procurorul de caz s-a adresat Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și nu Statului Român reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice a fost aceea că Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale ar fi trebuit să încaseze semestrial veniturile obținute de ADS din privatizare, deci că presupusul prejudiciu s-ar fi produs în patrimoniul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (în adresă se arată că "Întrucât, în conformitate cu dispozițiile art. 6 din Lg. 268/2001 veniturile obținute de ADS sunt virate semestrial într-un cont cu destinație specială al Ministerului Agriculturii, vă solicităm să ne comunicați dacă înțelegeți să vă constituiți parte civilă în cauză..."). **ÎN CONCLUZIE, DACĂ SUMELE RESPECTIVE NU AR FI TREBUIT ÎNCASATE DE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII**